

IGEN

Text och musik
Anna Döbling

♩ = c. 117

En i-sande vind blå-ser upp kring vårt en-sam-ma hus.

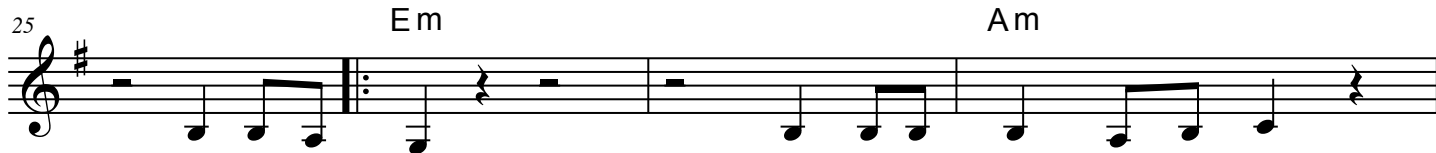
Det var läng - e-sen nu som vi lev - de i vär-me och ljus.

Al-la skug-gor drar runt i en kus-lig och virv - lan-de dans

och det är så tyst så man fry-ser, det finns ing-et liv nå-gon - stans.

Vin-tern är lång. Det är så skräm - man - de kallt.
lång. Mörk-ret är väl - digt och kallt.

Men du sä-ger att snart blir det lät - ta - re luft ö-ver-allt.
Men du sä-ger att snart kom-mer lju - set till - baks ö-ver-allt.

33 E7 Am

Och jag frågar dig: När?

Jag kan kän-na ditt svar mot min hud.

37 H7

Jag vill kän-na ditt svar mot min hud.

Som en kyss från en fjä - ril, ett löf - te från so - len, en

40 E

visk - ning om hur det ska bli. Kom och rör mig i - gen.

43 A H7

I vän-tan på som-ma-ren.

Kom och rör mig i - gen.

47 E

Det blir li-te var-ma-re sen.

Och gör det i - gen.

51 A

Var min vän - ta - på - som-ma-ren - vän.

Kom och be -

54 H7 E

rör mig, kom rör mig och gör mig le-van-de i - gen.

57

61

Nat-ten är

65 E F B \flat

gen. Vi gör det i - gen. I vän-tan på som-ma-ren.

70 C7 F

Vi gör det i - gen. Det blir li - te var - ma-re sen.

74 C7 F B \flat

Kom och rör mig i - gen. Min vän-ta - på - som-ma-ren - vän.

78 C7

Kom och be - rör mig, kom rör mig och gör mig le - van - de i -

81 F C7 F

gen.

85 C7 F